

חלון פרק שביעי עירובין פא.

מסורת הש"ס

(א) לעיל ט: קידושין לה.
(ב) גיר הרמ"ש יונתן, ג חלה
פ"ב מ"ג, (ד) בקד"י הג"ר
בגמ' ובגרסי' בכ"מ עריכתה
כעריכתה, וכ"כ הגאון יעב"ץ
ז"ל, (ה) וועי' חוס' שבת
לה ד"ה ל"ק.

תורה אור השלם
 1. ואתה קח לך חצין
 שיערים ופול וערשנים
 ודון וכסמים ונתתה
 אותם בכלי אחד ועשית
 אותם לך ללבוש מספר
 דקמים אשר אתה שובב
 על צדך שלש מאות
 ותשעים יום תאכלנו:
 יחזקאל ד ט
 2. וענת שיערים
 האכלנה ודמא בגללי
 צאת האדם העגנה
 לעניניה: יחזקאל ד יב

הגהות הב"ח
(א) הוסיף ד"ה לימצייה יכו' ככל הספרים הישנים ככל מעשרין עירובי תחומין כו' קס"ד כל"ל וחציבת קאמר נמחק: (ב) בא"ד וקתני לה גבי תחומין דמעריבין ככל דכר אלמא:

גליון הש"ס
נמ' שמא יחזור דבר
לקולקולו. גיטין דף ה'
ע"ב;

רבינו חננאל
 [חנ"ר] חכמי מערב
 עיירוב
 משתתפין שיתפיו מברכות
 ולא אמרו לערב מש
 אצילות
 אכלה
 אקוניאנו ולא
 ביריתא [ד'ר] יהושע
 היה דקתני בחתמין
 נסבאבותא וליה
 כפא ודני מילי בשלימה
 אכל כפרסא. ולא
 אמר טעמא לא משום
 איבה. דאמר אמאי
 מיתקנא און שלימה אלא
 פסרסא. ואמרין לא ויאיתו
 כוליה מוסרסא לדיבא
 איבה אמר. ושניין לדיבא
 אכל ביבא אחר מוסרס
 ואחר שלימה רבואא לדי
 לולקא איבה כדאמרין.
 ומניין
 יהושע דאמר שלימה אלא
 מוסרס. דאמר שיתא יתנן
 כן שאלו אלא עאל גשמי
 מכבד כהי"ד ע"ד חלתה,
 כן חלת התענית
 לכבוד שוקא, אן אשה
 תענית לכבוד שוקא,
 שיהא אחר מארבעים
 ושמונה בעיניה. וכי
 רמינא שנתא אחר כמאה
 ועור, שנתא תרתין
 אפר [ד'ר] לא לעינד
 סמך כהי"ד ע"ד אלתה
 ופאה 'ר יהושע אומר
 כמאה ועור. ר' יוסי
 כן המשולל אפר שנת
 כפא [לפאה] אה, שנת
 [לרסמס] [לרסמסע] ואמרו
 תהלימוד אפר. ישראל
 והתלה כהי"ד של 'ר
 יוס' כן המשולל. נמצא
 נרמסמס כמאה כמאה אה

גב' לַאֲפֹקִי מִדֶּר יִשׁוּעַ דָּאָמֶר פֿם אֵין מִיִּד אַחֲרִינָא לֹא קָא מַשְׁמַע
זוֹ מַחֲנֵי כָכֵל. אֲפִילֵי יָין וְפִירוֹת וְחֵי מַהֲרִיִּל הוּא אַחֲרִינָא הֵם הוּא
 דִּכְעִירֵיבֵי תַחֲמוּמִין עַסְקִינן וְהֵם מוֹדֵה רַבִּי יִשׁוּעַ דְּלִיכָא לְמִישָׁם
 מַשְׁמוֹס אִיבֵה יִבְהַ עֲצִירֵיבֵי חֲרִירוֹת דַּעֲמֵחָא מַשְׁמוֹס אִיבֵה דְלִקְלָמָן
 הֲדַר תַּיִישׁ גַּבִּי חֲרִירוֹת. לִישָׁנָה
 אַחֲרִינָא בְּסֵת לַאֲפֹקִי מִדֶּר מִחֵר
 הֲדַר (וְעַל דָּף עַל): קִמְ"ל כָּכֵל וְהִיא
 אִיִּסְיִיבֵה אִכִּי כָכֵל מַעֲרֵבִין
 יִשְׁעִירֵיבֵי אֲדִירֵין גִּרְסִינִין וְכָכֵל מַשְׁתַּסְפִּין
 מִשְׁמוֹס מַצִּי. יָין בְּסֵת בֵּין בֵּין כָּכֵל
 בְּשִׁשָּׁר פִּירוֹת: וְלֹא אַחֲרֵי לַעֲרֵב כָּכֵל
 בִּז'. וְכָכֵל מַעֲרֵבִין דִּישָׁא הֵי קֶאֱמֶר
 כָּכֵל מִינֵי פֶת מַעֲרֵבִין עִירֵיבֵי חֲרִירוֹת:
מִתְּמָן מַשְׁמַע לֹא דָאָמֶר פֿם אֵין מִיִּד
אֲחִינָא לֹא רַבִּי יִשׁוּעַ. וְלִישָׁנָה
 מִחֵר: אַחֲרִינָא ר' מִחֵר: וְקִסְטִי כָכֵל. אֶפֶת
 וְתַמְחִי נִמִּי מִתְּמָן דְּכָכֵל דְּהִי אֶכֶל
 מִיִּלִּי קֶאֱמֶר לַאֲפֹקִי מִחֵר מֵחֵר: יִשׁוּעַ
 דְּלִיכָא דְּלִיכָא כָכֵל דָּקֵינִי אֶפֶת קִיא
 וְהֵי קֶאֱמֶר כָכֵל מִינֵי פֶת
 מַעֲרֵבִין חֲרִירוֹת וּמַשְׁתַּסְפִּין בְּתַמְחִי
 כָכֵל חוּץ מִמֵּיִם וּמִלָּא: אִלָּא אַחֲרֵי
 דְּכָכֵל כִּי רַב חֵסֶה. אִי לִישָׁנָה
 דִּישָׁאק מַחֲנֵי מִדְּרַבִּי יִשׁוּעַ אֲסִיפָא
 דְּמַתְּלָא כָכֵל: לִישָׁנָה דָּאָמֶר פִּירוֹת לֹא קָא
 מַשְׁמַע לֹא פֶתֶל: מַשְׁמוֹס אִיבֵה. בְּסֵתִין
 לִישָׁנָה מַחֲלוּקָת שְׁאֹמֶר אִי נִטָּן שְׁלִיחָה
 וְהִיא שְׁלִיחָה פִּירוֹת: לְקַלְקוּלֹה. אִי פִירוֹס
 וְהִיא שְׁלִיחָה: חֵסֶה. אִי חֲסָרִין שְׁזֵהוּ
 כִּדִּי דִּימוּעָה: אִי דִּימוּעָה. אִי דִּימוּעָה
 שְׁנִפְלֵה רִמּוּמָה בְּחֻלִּין וְעַשׂוּ מַמְנָה
 כִּכְר וְ וְעַשׂוּ מַמְנָה דִּימוּעָה אַחֲרֵי
 מַמְנָה לְתַקְּסָה: חֵסֶה נַחֲסוּס. קִטְנָה
 וְאִין זֶה חֲסָרִין: קִטְנָה כִּקְסָה.
 כִּכְר שְׁנִפְלֵה וְחֲסָר פִּירוֹת כִּקְסָה
 וְנִטָּן לְשִׁלְחָה: יִדֵּעַ פִּירוֹת. יִכְר
 מַתְּסָה תְּפִירָתָה וְהִיא כִּפְרוּסָה:
 בְּשִׁשָּׁר מִיִּי הוּס. מִיִּין הִרְבֵּה הִי
 מַעֲרֵבִין כִּי דִּהֲרִיחַ וְחֵי לֹא פֶת
 דְּכִיִּי גַבִּי יִחְזָקֵל וְחֵי קָא לֹא
 חֲטִינִין וְגו' וְכִיִּי (שֶׁ מִד) לֵחַם
 לֹא חֲזָלֵל אֲלַמָּה לֹא לֵחַם
 וְעוֹשֶׁם אֲלַמָּה:
הוּא: וְעוֹשֶׁם שְׁעוּרִים אֲחִלְנָה אַחֲרֵי
חֶסֶד. הֵי שְׁעוּרִים לֹא דִּיּוּקָה
 שֶׁר שֶׁר מִיִּין טוֹבָה הוּו כִּי אִלָּא
 לְשִׁיעוּרִין אֲחִלְנָה כְּמַשְׁקֵל דָּךְ רַעֲשׁוֹן
 לְשׁוֹעַ: (וְעִירִיבֵה עֲצִירֵיבֵי
 מַתְּנִין. מַתְּנָה לֹא יִפֶּה מִחֻקִּין
 עֲצִירִיבֵי חֲטִיט שְׁמִייעָה מִחֻקִּין טַעֲמוֹה
 עֲנוּלָה וְהֵי: מַתְּנִי נִטָּן אֶרֶס
 לְמַתְּנִי. שְׁאֹל מוֹכֵר יָין וְדֶר
 עַמּוּ בְּתַמְחִי: אִי לְנַחֲסוּס. מוֹכֵר
 וְדֶר עַמּוּ בְּתַמְחִי שְׁחֵה לֹא
 מוֹכֵר מוֹכֵר מוֹכֵר מוֹכֵר מוֹכֵר מוֹכֵר

בעצירות עם חבריו אס יבואו בני המצוי לקחת ממך ככל לעצור או יין לשתייתם ואס יי חלק בו: לא וכו' וכו'. שאל מעות קוית עד שימסור ואס יעיר המנוי ולא לכל האחרים ויזהר שכל אינו עירוב אס יסיר לא תמנוין לנכות לו במתנת מהם כשאר מוצין בעצירות אלא בקמת התעבה והר אינה קניה לו דינין דמעוה אינן קוית לא סמכה דעמיה דהאי ולא הי דעמיה לאקניי וינמא מערב לו במעוהו ושלם דממו: ומדעין

וְכִי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹלֵךְ וְאֶפְסָלּוּ עֵרֶב הַמִּטְוִי הַזֶּה
 לִי בְּמִתְנַת חֶסֶד כְּשֶׁאֵר מִזִּכֵּן צִעְרֵיכּוֹ אֲלֵךְ לִקְרֹת הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה
 וְאֶפְסָלּוּ וְיִכַּח לִי עַיִן אֶחָד אוֹ לִקַּח הַמַּעֲשֶׂה וְקִיָּה לִי מִן הַשּׁוּמ
 הַזֶּה לִי וְכֵן הַזִּכּוּיִם שְׂנוּשָׁה הַמִּטְוִי שֶׁל מַדְעָה צֶלֶל הַבֵּית הַזֶּה עַד

אִתִּיבְרִיָּה אב"י בכל מערבין עירובי תחומין ב"י. ק"י ה"ה הגירסא בספרים ישנים וכן גרס ר"ח ופייש ה"ר אברהם כולה סוגיה ד"ה ק' חנינא חדא ויזנא בכל מערבין כ"י משמע סתמא דין בעירובי חצרות כ"י בעירובי תחומין אמר ר' חנינא לאפוקי מ"י יושע דאלמר פ"י ר"י ופ"י

כל מערבין אכילתו עירובין
והטעם פליג ר' יהושע ואומר פת
אין מידי אחרינא לא ולכא לאנצקא
תרי זמני ולא לא הדיר וטאנא כנא
דהנא הוה מוקמין ההיא דלעיל
בהמומין דלחיי' הכו כולי פירקא
ומילתא דר' יהושע דהנא הוה מוקמין
בהחציות דמיי' הכו לעיל ולא מפקא
ההיא דלעיל כלל מרבי יהושע דהנא
אלא השתא דמימנא נמי גבי מלמיה
דרבי יהושע מפקא מדדיה דאפילו
קמי' אחימיה אבי' דאיי' פריך על
קמי' שאמר קסבר רבי יהושע דאפילו
בהמומין אין מערבין אלף כפת והכי
גרסינן בכל הספרים הישנים בכל
מערבין עירובי תמיה (א) קאמר ר' קס'
ד' דהא' בכל מערבין בכל מיני
פירות קאמר מאן שמעת ליה דאמר
פת אין מידי אחרינא לא רבי יהושע
דין אחמין דר' אלעזר בכל מערבין
בין בחצירות בין בתחומין קאמר וקמי'
לה גבי תחומין (א) בכל דבר אלא
תחומין בכל דבר לרבי יהושע אלא
לאפוקי מרבי יהושע כי' אלא הכל
מערבין (א) בכל עניני פת מערבין
בין בשלמין בין בחסרין והשתא מיי'
ממין' בכל מערבין דיוקא בחצירות
דלחיי' כול לעיל ופליג על ר' יהושע
דעני' שלמין בחצירות והא דלא שט'
אפירכא דלחיי' דודאי רבי יהושע
מדיה דתחומין בכל דבר ובתמיה ור'
תמן בכל מערבין אפילו בחצירות ור'
יהושע פליג בחצירות לחצירות היינו
משום דאי' ר' אלעזר חיי' בחצירות
ור' יהושע לא פליג אלא אחצירות הוה
ליה לפרושי דלחצירות לחצירות קאיי':
בד' חתיה וכו' ר' ירמיה מערבין
לו בה. ונראה לר' דיוקא
בטובלה לחלה ובתמיה חיי' דאי'
לא בעיא תיקון איכא איבה אפילו
בחסרון מועט דלשגא דתמיהין
משמע דשלמין לגמרי בעי ומיחוי'
לשון כדי קשה דהוה ליה למימר
חלתה דתמיהה ואור' דנקט דאי'
לשמועין דאפילו נטל דלשגא חס'
הפרס יותר ממדי' לזוך איכא איבה
ואם תאמר כיון דלשמעין די חלתה
דהוה אחד מלכרעיס ושמויה כל שכן
די דמיהה דהוה יותר ממאה
ואור' דס' דדימיהה כיון דחוי' היינו

לכֵּן אֶפְּלוּ בַּפּוֹרְחָא אֵינֶא אִינֶא: **וְהָא** הֵימָּא דְּרוּחָא בְּשַׁנֵּי דְּמַר שְׁמוּאֵל ב'י'. עָשׂוּ נִקְמוֹת מֵה עֲמַלְמָא לְפִי שְׁנֵיהּ הַקְבִּי'ה לְיוֹחָקֵאל נִשְׁמוֹת: **וְכִתְבִּי** וְאִתְּחָה קִדְּ ב'י'. פִּי'הּ וּכְמִיָּה בְּנִרְיָה לְחַם אֲנִישֵׁי לֹא תִּחַלּוּ אֲחֵמָל לֹא לְחַם הוּא אֲנִישֵׁי רִימ' דְּרִימ' לְחַם אֲנִישֵׁי בְּהִנְרֵחָא כְּמִיָּה רְחוּק מִפְּרֵשָׁא וְזו כְּמָה דְּפִין וְהִי פִירוּשָׁא הִיא דְּשִׁאָר מִיּוֹן הוּא דְּכִמְיָה וְאִתְּחָה קִדְּ לִךְ וְלִימִי הַמְּזוּר וְשַׁמֵּי הַדְּחָק הַגָּלִיל וְלֹא מֵה הוּא אֲחֵל לְנֶפֶשׁ דְּכִלְכַּל בְּכַנְיִיה גְּלִילִיה בְּלַע וְיִיבִימ צַדִּיק: וְלֹא מֵה הַאֲחֵרִים וְכִה גֵם עָשׂוּ אִינִי עִירּוּב שְׁהִי לֹא מִתְּקוּן לִבּוֹת אִינֶא קִטְיָה לוֹ וּבְחַסֵּי פִירֵס בִּן דְּאֶפְּלוּ מִתְּכִיב לוֹ לְהַקְטוֹת לוֹ אִינִי עִירּוּב כִּיּוֹן שְׁהִיטוֹן מִתְּכִיב לְקִטּוֹת לוֹ מֵה הַמְּזוּר וְאִין הַמְּשָׁה וְאִין מִעֲרִיב אֲחֵל לְדַעְמוֹ וְלִשּׁוֹן הַקּוּטֵרֶסֶם נְמִי מוֹדִיב כִּן בְּסִמּוּךְ: בְּאַרְבַּע

עין משפט
גר מצות

א ונחמ' מיל מהל' עירובין
ה' ח שמי' עיר' שטו
ז ט' עיר' ה':
זו ב טור שיע' ארית ט'
שט טעף ו':
זח ב מ"י מ"ה מלכות
במורס הלכה ב סג
עשין קמח טעופ' י"ד ט'
סכב סעף א':
נח ד ה טור שיע' א"ח
ט' שטו טעף ו':
נח ו ח מ"י מ"ה מלכות
עירובין הלכה ס
וטעו' שס טעף א':
זח ב מ"י מ"ה מלכות
עירובין הלכה כ סג
עשין א טור שיע' א"ח ט'
סעט:

רבינו חננאל (רמשי)
 אין חסר קין יתו שיעור
 במה וכעס נשלה מנה
 מדעת קן חלה מדעת.
 ואם נשלה ממנו בה מון
 השיעור ונחשיר בה מון
 שיעור עורבין על זה.
 ה' אבל אן נשלה ממנו
 חלק אחר מכיר דין חלה
 נעשה יתו חסר לעצמו אן
 למשה קן אין מערבין
 בה שכבר נעשה מפורסם.
 וכן אם נפרסם בה וחמה
 כקסם נרמיא שליפה
 עורבין על בה. אבל
 אן נרמיא מפורסם קן
 ידוע חסר אן מערבין
 לו בה. משמיה שרמא
 אמר עורבין כפס חסר
 אבל לא כפס חסר.
 אמר אמר כפס שמען
 כפס עשירי. אמר איה
 בה עשירי מפורסם ופול
 חסר נשעורין ופול
 נעשירין ורמון
 [אן מערבין על בה].
 רענע שערין ונחלה
 שיעורין תאכלה.
 כלמס כשעור קן וכן.
 כן פס אן מערבית
 כערית שערין אל
 מערבית חסין. ודוגמ
 אוכלי ערא מן העיס
 ע' שגחול בחסין
 וחטססם
 גילול בחסין טוטסם
 כשערין. תאכל מוטסם
 אין מיה חסין איה
 נחנע מיה חסין מנבית
 תאכלה. וכלבד שערין
 ש' ח' רעביס קמ.
 ירושלמי מני מה אמר
 מערבין כחצרות מני
 רכני שלום. ומפשה
 כחצות שריתא (רביכ)
 [ורבנא] ע' חביתיה
 ושייליה עירובי דין בנה
 [מן] [וכפתי]
 [ומפתי]
 אחא אמר לאמיא אמר
 רחמא רחמא לי מתוך כן
 ש' שלום. הרא איה
 דכ' ב' חביתיה
 שלום. וכן נחן איה
 מנה חסין אן לתתסם
 דין שיהל [אן] עירובין
 רבין ר' אליעזר. כ'